

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4336/2020
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јулијана Драшковић адвокат из ..., против тужених ББ из села ... код ..., чији су пуномоћници Рамиза Емровић адвокат из ... и ВВ из ... и ГГ из села ... код ..., чији је пуномоћник Милија Анђелић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3198/19 од 25.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3198/19 од 25.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3198/19 од 25.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3984/17 од 22.02.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженима да је тужилац по основу уговора о купопродаји закљученог са ДД из села ... код ... од 27.03.1989. године постао сувласник са уделом од 500/3798 на парцели .. КО ..., што су тужени дужни да признају у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, утврђено је према туженима да је тужилац сувласник са уделом од 453/3444 на непокретностима означеним као парцеле ..., ..., .. и .. уписаним у лист непокретности .. КО ..., што су тужени дужни да признају и дозволе тужиоцу да се на основу ове пресуде укњижи као сувласник на наведеним непокретностима, са наведеним уделом у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 315.600,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, обавезан је ГГ да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати ББ износ од 105.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3198/19 од 25.12.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог ББ и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 3984/17 од 22.02.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено изјавио посебну ревизију.

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

По становишту Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, које потврђују постојање неуједначене судске праксе. Коначно, не постоји ни потреба за новим тумачењем материјалног права – члана 4. став 4. Закона о промету непокретности („Службени гласник СРС“ број 43/81...28/87) о признавању правног дејства писменог уговора о купопродаји непокретности од 27.03.1989. године на којем потписи уговарача нису оверени код суда, чију примену ревидент оспорава наводима о непотпуно утврђеним чињеницама у погледу исплате купопродајне цене, које су по тој одредби битне за конвалидацију уговора.

Сходно изложеном, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог ББ није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП, који се у овом случају примењује на основу члана 506. став 2. тог Закона.

Вредност предмета спора коју је у тужби, поднетој на основу члана 207. ЗПП, тужилац одредио износом од 500.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. наведеног Закона.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић